
SODOBNA SLOVENSKA NOVELA PREŠTEVNO

Teoretičnim vidikom novele sledi preštevna analiza slovenske novele od 1980 do 2013. V tem obdobju je izšlo devetinštirideset zbirk z vrstno oznako novela in/ali noveleta v naslovu ali podnaslovu. Prešteli smo delež zbirk, ki so izšle pri posamezni založbi, dinamiko objav, avtorske vrstne oznake v naslovih in podnaslovih zbirk ter obsegovne parametre posameznih pripovedi, vključenih v izbrane zbirke. Šestim zbirkam iz osemdesetih let, sedmim iz devetdesetih in enajstim, ki so izšle po letu 2000, tj. polovici produkcije, smo določili število pripovedi v zbirki in število besed v pripovedi. Meritve imajo opisno vrednost, ne pa normativne, saj so obsegovne meje kratke proze dogovorne.

Ključne besede: novela, noveleta, vrstne oznake, dolžinski tipi pripovedi, kvantitativna analiza

Teoretične zadrege

Z literarnoteoretičnimi vidiki novele se je na Slovenskem intenzivno ukvarjal Matjaž Kmecl. V delu *Novela v literarni teoriji* (1975) izhaja zlasti iz nemške teorije. Ena prvih, čeprav posrednih omemb novele kot posebne književne vrste, navaja Kmecl (1975: 28), se pojavi pri Prešernu in njegovem poskusu pisanja pripovedi v slogu razrvancev. Kasnejša Levstikova formulacija v *Popotovanju iz Litije do Čateža* (1858) kaže nejasne sledi nemške teorije. Zanj je značilno mešanje, celo enačenje pojmov pravljica, povest in novela. Omembe novele najdemo tudi pri Preglju: sklicuje se na Paula Heyseja in poudarja italijanski izvor novele, nepatetičnost, neheroičnost, razvoj iz novice ter možnost cikličnega povezovanja. Za eno najzgodnejših slovenskih opredelitev novele velja zapis Davorina Trstenjaka iz leta 1859. Kot zgledega novelista navaja Boccaccia, Slovencem pa očita, da jim manjka zgodbe (dejanja) (Kmecl 1983: 299). Opozarja na pomembna razločevalna

elementa, ki se tudi sodobnim teoretikom zdita relevantna, namreč da ima novela v primerjavi s kratko zgodbo razvitejše dogajanje in zapletenejšo notranjo zgradbo. Med prve slovenske poskuse definiranja novele uvršča še zapis Ivana Gornika iz leta 1877, v katerem poleg novele in povesti rabi tudi pojem noveleta. Noveleta je pogosto definirana kot trivialna, sentimentalna romanca z grozljivimi motivi in populističnim moralizmom ter zanemarljivo estetsko vrednostjo.

V Ameriki z noveleto označujejo dolgo kratko zgodbo oz. kratko novelo (torej kratko prozo, ki po obsegu sodi med kratko zgodbo in novelo). Pripovedi, ki obsegajo od 12.000 do 30.000 besed, *The World Book Encyclopedia* (1990: 334) imenuje noveleta (*novelette*) ali kratki roman (*short novel*). Podobno ugotavlja Miran Hladnik (1993: 68): »/Novelette ni nobena kratka ali skromna novela, novelica, kakor jo srečamo pri Ivanu Tavčarju, ampak je sinonim kratkemu romanu.«¹ *Dictionary of Literary Terms and Literary Theory* (1992: 641) noveleto loči od novele kot njeno krajšo različico (a daljšo od kratke zgodbe). Pojem *short story* se je začel uporabljati približno petdeset let po izidu prvih novel: avtorji so kolebali med številnimi poimenovanji, npr. Irving uporablja izraz *tale*, Hawthorne *tale proper*, Poe *short tale*, *prose tale*, *brief tale*, redko *short*, še redkeje *short story*. Oznaka je prešla v splošno rabo v 60. in 70. letih 19. stoletja v Ameriki, s prevodi pa postopno osvojila tudi druge jezike. Ameriška oznaka *novella* sovпада s tradicionalno renesančno novelo ter pripovedno prozo, ki po dolžini sodi nekje med roman in novelo, zanjo pa je se uporablja izraz bodisi kratki roman bodisi dolga novela (*short novel* ali *long short story*), sem sodijo npr. Faulknerjev *The Bear*, Hemingwayev *Starec in morje* in Jamesov *Obrat vijaka*. Dobesedno prevajanje pojma *short story* je botrovalo številnim nesporazumom: Mira Janković (1977) zato za kratko zgodbo dosledno uporablja izraz *short-short story*, opaža pa zmedo pri rabi pojmov *pripovijetka* (pripovedka) in *pripovijest* (povest). Nekateri francoski teoretiki (npr. Adam in Revaz 1996) in nemški teoretik von Wiese (1982) pa s *Kurzgeschichte* poimenujejo vse, kar zajema termin *short story*. B. von Wiese je npr. prepričan, da je kratka zgodba le transformirana novela: gre za eksperiment, pravi, pojavi se s Poejem in Gogoljem: razume jo kot razbito tradicionalno novelo z odprto formo (brez digresij v preteklost ali prihodnost), pogosto brez razvoja ali gradnje, s težiščem v ugodju ali atmosferi in z odprtim koncem. Pojem *Kurzgeschichte* je pri von Wieseju (1982) torej to, kar Mira Janković imenuje *short-short story* oz. *kratka pripovijetka* (1977).

Kmecl (1983: 290) ugotavlja: »/P/reprostejš/i/ rečemo *povest*, če je krajša, potem nam je *novela*, in če je že zelo kratka, *črtica*.« Težave vidi pri poimenovanjih, kot so bajka, pravljica, pripovedka, *short story*, saj jim »ponavadi ne moremo natančneje določiti razlikovalnih lastnosti« (prav tam). Navadno jim je skupna narativnost, razlikujejo pa se v dolžini, tudi zgrajena je vsaka drugače, in sicer glede na dogajanje, osebe in prostor, pa tudi glede na pripovedno perspektivo in snov. Problematično je, dodaja Kmecl, da notranja zgradba ni vrstnorazlikovalni element, saj se prvoosebna pripoved pojavlja tako v Cankarjevi črtici kot v romanu (*Visoška*

¹ Po letu 1980 oznako *noveleta* pogosto rabi Vinko Möderndorfer.

kronika), dogajanje je prisotno tako v romanu (*Deseti brat*) kot v noveli (*Boj na požiralniku*). Po teh elementih razvrščamo pripovedno prozo v tipe, ki pa »nimajo z običajnim literarno vrstnim ločevanjem nič opraviti« (prav tam). Pragmatične teoretske smeri 20. stoletja v noveli izpostavljajo preobrat, ostro rezano silhueto, sokolji motiv, enotno zgodbo in okvir. Kmecl se mdr. sklicuje na Johanna Kleina (*Geschichte der deutschen Novelle von Goethe bis zur Gegenwart*, 1954), ta trdi, da je novela pripovedna praoblika, razlikuje pa med družabnimi novelami (pisal jih je Boccaccio) ter moralističnimi novelami (Cervantes), humornimi in tragičnimi novelami. V noveli vidi več dogajalnih preobratov, smerni motiv zanjo naj ne bi bil nujen. Heysejevo sokoljo teorijo korigira z duhovnozgodovinskega vidika Herman Pongs v razpravah *Das Bild in der Dichtung* (1939) in *Ist die Novelle heute tot?* (1961), navaja Kmecl (1975). Prvi dogajalni preobrat je prodor kaosa, drugi pa vzpostavitev novega reda, ki prinaša rešitev napete situacije. Karl Konrad Polheim v referatu *Novellentheorie und Novellenforschung* (1965) pomete z nemško teorijo do leta 1945 in izoblikuje nov pogled na novelo, ki mu je »umetniško oblikovana pripoved, ki kaže v različnih časih različne oblikovne možnosti zastavljanja problemov« (Kmecl 1975: 22–23). Kritično se do nemške teorije novele opredeli tudi Hans Hermann Malmede v razpravi *Wege zur Novelle* (1966): »/T/emeljna oblika novele je določena z razumljivim pripovedovanjem enega samega dogodka« (prav tam: 24), za njegovo razumevanje pa sta potrebni predzgodba in pozgodba.

Že pri Gorniku zasledimo vpliv nemške klasične teorije o noveli,² ko ob primerjavi novele in romana navaja kot tipične novelistične lastnosti en dogodek in krepko jedro dogajanja; »po literarnoestetskem vrednotenju /je/ postavljaj roman in novelo nad povest« (Kocijan 1983: 16). Karel Glaser v *Zgodovini slovenskega slovstva* (1894–1898) razlikovalno funkcijo vrstnega poimenovanja zanemarja: rabi pojme roman in novela, tudi slika (pri Tavčarju in Kersniku), vendar je pri tem nedosleden in te vrstne oznake zamenjuje s povestjo. »Zavest o posebnostih in vlogi kratke pripovedne proze v drugi polovici 19. stoletja se v slovenski literarni vedi tudi v 20. stoletju ni oblikovala tako naglo, kot bi morda pričakovali glede na delež in pomen te proze v našem pripovedništvu« (prav tam: 17). Kmeclu (1975: 33) pregled slovenske teorije novele pokaže, da kljub številnim poskusom literarna teorija še vedno »ni iznašla kakšne temeljne, obvezne in splošnoveljavne shematične definicije za pripovedno vrsto, ki /.../ v književnosti praktično obstaja kot novela – pogosto s sinonimnimi označbami ali pojmovnimi prekritji: kratka zgodba, pripovedka, povest, črtica«. Najsplošnejše je dejstvo, da je novela »pripovedni knjižni izdelek srednje dolžine« (prav tam), ki po širjenju obsega preide v drugo literarno vrsto, tj. roman, pri čemer noveli spodnje obsegovne meje ne moremo določiti, za zgornjo pa lahko vzamemo Forsterjevo tezo, da o romanu lahko govorimo nekje pri 50.000 besedah. Pripovednost se v noveli kaže v upodabljanju sveta, in sicer kot posebno razmerje med tvorcem, naslovnikom in pripovedno snovjo. Tvorec (pripovedovalec)

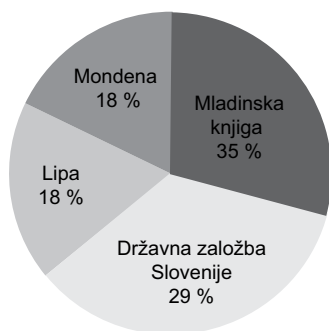
² Podobno kot sodobna teorija se Gornik ukvarja v problemom karakterizacije (prim. Kmecl 1975). Šibka ali celo odsotna karakterizacija naj bi bila značilna za kratko zgodbo (ne za novelo.) Novela v primerjavi z romanom prikazuje zgolj nekaj epizod iz življenja književnih oseb in je izraziteje narativna.

je lahko vsevedni (čista pripovedna zvrst, tj. pripovedno poročilo), nevidni (dramska pripovedna zvrst, tj. pripovedni prizor) ali poistoveten z doživljanjem (lirska pripovedna zvrst, tj. pripovedna slika).³ Trajanje teh pripovednih enot je približno določeno. V novejši, popravljeni izdaji Webstrovega slovarja beremo, da je novela relativno kratka prozna pripoved z enotnostjo tona in dramatično napetostjo, fabula prikazuje krizne trenutke.

Sodobna slovenska novela preštevno

Število zbirk in založbe

V obdobju od 1980 do 2013 je izšlo devetinštirideset zbirk z vrstno oznako novela in/ ali noveleta v naslovu ali podnaslovu: največ (šest) jih je založila Mladinska knjiga, s petimi zbirkami ji sledi Državna založba Slovenije, s po tremi zbirkami pa založbi Lipa (Koper) in Mondena (Grosuplje). Ljubljanske založbe so v osemdesetih letih (skupaj je izšlo enajst zbirk) izdale največ (devet) zbirk z vrstno oznako novela in/ ali noveleta: Mladinska knjiga (štiri), po dve Državna založba Slovenije in Cankarjeva založba ter eno Kmečki glas. Mariborska založba Obzorja in murskosoboška Pomurska založba sta izdali po eno zbirko. Od skupno triindvajsetih jih je tudi v devetdesetih letih dvanajst izšlo pri ljubljanskih založbah: tri pri Državni založbi Slovenije, po ena pa pri Prešernovi družbi, založbah P. Amalietti, Aleph, Mladinska knjiga, Kmečki glas, Viharnik in v samozaložbi. DZS-ju s tremi zbirkami konkurirata grosupeljska založba Mondena in koprška Lipa, sledi novomeška Dolenjska založba z dvema zbirkama, po eno zbirko sta izdali založbi Voranc (Ravne na Koroškem) in Založništvo tržaškega tiska, ena zbirka pa je izšla v Kočevski Reki v samozaložbi. Podobno kot na prelomu tisočletja je tudi v obdobju od 2001 do 2013 od skupno 15 zbirk največ, tj. šest del izšlo pri ljubljanskih založbah, in sicer Mladinski knjigi, Novi reviji, Cankarjevi založbi, založbah Trubar, Pisanica in KATR. Na Štajerskem so izšle štiri zbirke (Drumac, Litera, Mohorjeva družba, Grafika Gracer), po ena zbirka je izšla v Murski Soboti (Franc-Franc), Ajdovščini (Lavričeva knjižnica) in Slovenj Gradcu (Cerdonis), v samozaložbi pa na Dobrni in v Metliki.

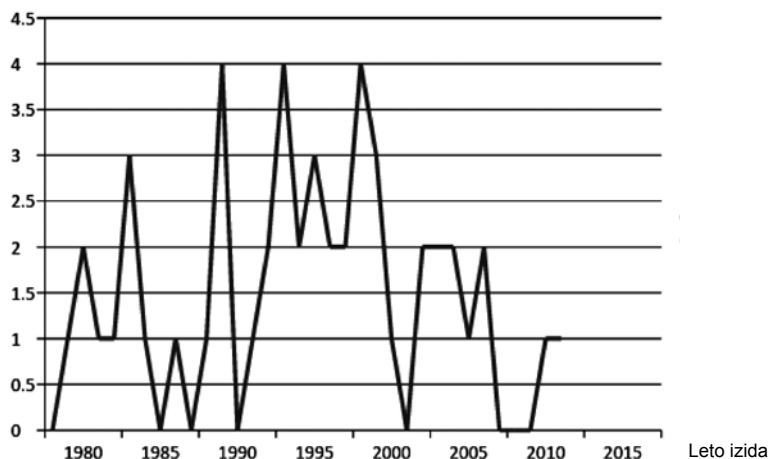
Grafikon 1: Založbe (1980–2013)

³ Mira Jankovič npr. govori o deležu pripovednega, dramskega in lirskega v noveli (1977: 81–89).

Dinamika objav

Največ zbirk z vrstno oznako novela ali noveleta v naslovu ali podnaslovu je izšlo v devetdesetih letih (23), petnajst jih je izšlo od leta 2001 do leta 2013, v osemdesetih letih pa enajst.⁴ Po štiri zbirke so izšle leta 1995 in leta 2000, po tri pa leta 1997, 2001 in 1985.

Število zbirk

Grafikon 2: Dinamika objav (1980–2013)

Vrstne oznake

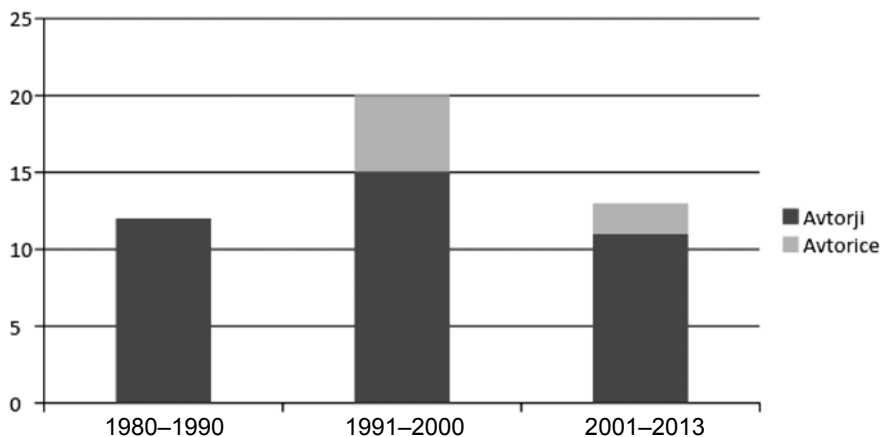
V naslovih ali podnaslovih analiziranih zbirk se poleg vrstne oznake novela, ki se v osemdesetih letih pojavi desetkrat, v devetdesetih dvajsetkrat, po letu 2001 pa štirinajstkrat (skupaj torej 44-krat), pojavljajo še noveleta (šestkrat), črtica (trikrat), po enkrat pa miniatura in kratka zgodba. Ob posameznih vrstnih oznakah se pojavljajo še pridevniki *izbrane* (štirikrat) in *druge* (dvakrat), po enkrat pa *ljubezenske* in *življenjske* ter številčne oznake (sedem, trinajst, šest, pet, deset, tri).

Avtorska imena

Prva zbirka izpod peresa avtorice se pojavi leta 1994 (Lidija Gačnik Gombač: *Jajce: Novele*), sicer je avtoric le 14,5 %. V osemdesetih letih in v obdobju od 2001 do 2013 je zbirke novel in/ali novelet izdalo po dvanajst avtorjev, v devetdesetih pa petnajst, avtoric pa skupno po letu 1980 do danes le sedem (Lidija Gačnik Gombač, Lela B. Njatin, Tamara Doneva, Barbara Simoniti, Marjana Srčič in Marjeta Dajčman). Med 48 avtorji, ki so od 1980 do 2013 napisali zbirke novel in/ali novelet, je torej

⁴ V osemdesetih letih se pojavi le ena zbirka z oznako *noveleta*, in sicer zbirka *Novelete* Toneta Peršaka.

le dobra desetina žensk. S po tremi zbirkami novel in/ali novelet sta v obdobju od 1980 do 2013 nastopila Vinko Möderndorfer in Milan Vincetič, s po dvema pa Sebastijan Pregelj, Viktor Rožanc, Drago Jančar in Danilo Lokar.

Grafikon 3: Avtorska imena (1980–2013)

Obsegovni parametri⁵

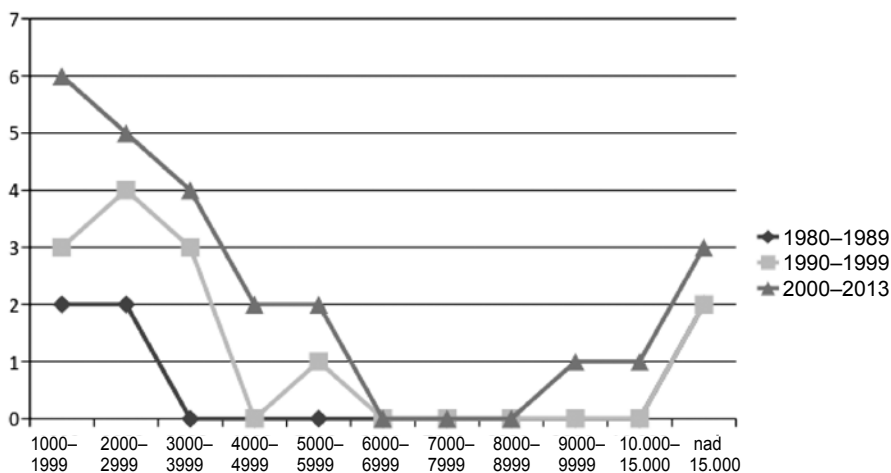
Analiza obsegovnih parametrov, tj. števila pripovedi v zbirki in števila besed v pripovedi, je bila opravljena na polovici zbirk (24), v katerih se v naslovu in/ali podnaslovu pojavlja oznaka novela in so izšle v osemdesetih (6, tj. 67 %), devetdesetih letih (7, tj. 34 %) in po letu 2000 (11, tj. 58 %). Besede smo prešteli⁶ v 253 pripovedih (v 23 % iz osemdesetih let, 29 % iz devetdesetih in 43 % pripovedi, ki so izšle po letu 2000). Podatki so zato reprezentativni glede na omenjene kriterije in ne statistično. Analizirati smo skušali čim bolj raznolik nabor zbirk, in sicer glede na reprezentativnost avtorskih imen, vrstne opredelitve, mesto izida, leto izida, pa tudi glede na spol avtorjev in njihovo generacijsko pripadnost. Kriterij reprezentativnosti je razumljen po uveljavljenosti avtorskih imen v literarni vedi ali kritiki, poleg tega pa so s posebno pozornostjo obravnavani tudi avtorice, manj uveljavljeni avtorji ter prvenci. Merjenje obsegovnih parametrov, tj. števila pripovedi in števila besed, ima le opisno in ne normativne vrednosti. Govorimo o t. i. dolžinskih tipih pripovedi, ki jih bomo določili glede na to, koliko pripovedi ima manj kot 500 besed, koliko od 500 do 999 besed, ter po tisočicah do 9999 besed. Besede smo prešteli po Hladnikovem zgledu (prim. 2009: 192–193). Posebej obravnavamo pripovedi, ki imajo od 10.000 do 15.000 besed, in posebej tiste z več kot 15.000 besedami. Analizirani avtorji so razvrščeni po abecednem redu, v oklepaju so navedene

⁵ Čemu tovrstno preštevanje služi, utemeljujem v članku *Slovenska kratka proza od 1980 do 2000 preštevno* (2013: 99–112).

⁶ Ob pomoči študentov drugega letnika slovenistike pri vajah iz uvoda v literarno teorijo.

letnice izida, sledi število pripovedi v zbirki: Franček Bohanec (2000, 14), Ivan Cimerman (1991, 9), Marjeta Dajčman (2013, 1), Tamara Doneva (1997, 5), Jože Felc (1993, 10), Nada Gaborovič (2000, 23), Drago Jančar (1985, 6), Tomaž Janežič (2005, 10), Boris Jukič (1984, 14), Aleksij Adrijan Loos (1997, 25), Danilo Lokar (1982, 17), Danilo Lokar (2012, 3), Vinko Möderndorfer (2000, 18), Tone Partljič (2001, 5), Tone Peršak (1981, 7), Peter Petrovič (2000, 12), Milan Pugelj (1990, 10), Viktor Rožanc (2001, 12), Viktor Rožanc (2006, 4), Edo Torkar (1982, 14), Ivan Sivec (2001, 6), Primož Slapar (1999, 12), Albin Šivic (1985, 1), Boris Višnovec (1997, 8), Jan Zorec (1991, 7).

Med osemnajstimi kratkimi zgodbami, uvrščenimi v Möderndorferjevo zbirko *Total: Smešno grenke zgodbe: Zbirka novel in novelet iz leta 2000*, sodi največ, tj. osem pripovedi v kategorijo od 1000 do 1999 besed. (Tri imajo od 3000 do 3999 besed, ena 6600 besed, ena 9300, ostale pa od 4000 do 4999 besed.) Do leta 1990 prevladujejo zbirke v dveh kategorijah, in sicer od 1000 do 1999 ter od 2000 do 2999 besed, po ena zbirka ima pripovedi z nad 15.000 besedami in z nad 39.000 besedami. Po letu 1990 ima največ zbirk od 3000 do 3999 besed (43 %), 29 % zbirk ima od 2000 do 2999 besed. Zanimivo je, da se po letu 2000 število pripovedi, ki imajo nad 9000 besed, zviša (po ena zbirka je v kategoriji od 9000 do 9999 besed, od 10.000 do 15.000 besed in nad 15.000 besed), sicer pa prevladujejo zbirke v kategoriji od 1000 do 1999 besed (28 % zbirk), na drugem mestu po pogostosti pa je kategorija od 4000 do 5000 besed (18 % zbirk). Analiza je pokazala, da je od leta 1980 do danes največ zbirk s pripovedmi od 1000 do 3999 besed (v kategorijah po tisočicah s po 20 %), na drugem mestu so zbirke s pripovedmi, ki obsegajo od 4000 do 4999 besed (12 %), na tretjem pa zbirke v kategoriji od 10.000 do 15.000 besed in nad 15.000 besed (po 8 %).

Grafikon 4: Dolžinski tipi pripovedi (1980–2013)

Viri

- Bohanec, Franček, 2000: *Odločitve: Ljubezenske novele*. Ljubljana: Viharnik.
- Cimerman, Ivan, 1991: *Dvodomci: novele in črtice*. Ljubljana: Prešernova družba.
- Dajčman, Marjeta, 2013: *Umetniku: Največja lepota je v hrepenenjih: Novela*. Metlika: samozaložba.
- Dolenc, Mate, 1985: *Vloga mojih škornjev v angolski revoluciji: Novele*. Ljubljana: Mladinska knjiga.
- Doneva, Tamara, 1997: *Jutro, proga in pes: Novele*. Ljubljana: samozaložba.
- Felc, Jože, 1993: *Dom mojega doma: Novele*. Koper: Lipa.
- Frančič, Franjo, 1998: *Shizo: Novele*. Ljubljana: Mladinska knjiga.
- Gaborovič, Nada, 2000: *Krogi: Novele*. Novo mesto: Tiskarna Novo mesto, Dolenjska založba.
- Gačnik Gombač, Lidija, 1994: *Jajce: Novele*. Grosuplje: Mondena.
- Jančar, Drago, 1985: *Smrt pri Mariji Snežni: Novele*. Ljubljana: Mladinska knjiga.
- Jančar, Drago, 2008: *Joyceov učenec: Deset izbranih novel*. Ljubljana: Mladinska knjiga.
- Janežič, Tomaž, 2005: *Barva laži in Novele*. Ljubljana: Trubar.
- Jelinčič, Dušan, 1995: *Prazne sobe: Novele*. Koper: Lipa.
- Jukić, Boris, 1984: *Loreana in druge novele*. Murska Sobota: Pomurska založba.
- Loos, Aleksij Adrijan, 1997: *Novelete in miniature*. Ljubljana: P. Amalietti.
- Lokar, Danilo, 1982: *Burja pred tišino: Izbrane novele*. Ljubljana: Državna založba Slovenije.
- Lokar, Danilo, 2012: *Tri novele*. Ajdovščina: Lavričeva knjižnica.
- Möderndorfer, Vinko, 1996: *Ležala sva tam in se slinila kot hudič: Trinajst novelet*. Ljubljana: DZS.
- Möderndorfer, Vinko, 2000: *Total: Smešno grenke zgodbe: Zbirka novel in novelet*. Ljubljana: Prešernova družba.
- Möderndorfer, Vinko, 2004: *Druga soba: Novelete*. Maribor: Litera.
- Perlič, Zvonko, 2006: *Rad te imam, Celje: Novela*. Celje: Grafika Gracer.
- Partljič, Tone, 2001: *Usodna privlačnost: pet novel o ljudeh in živalih*. Ljubljana: Pisanica.
- Peršak, Tone, 1981: *Novelete*. Ljubljana: Mladinska knjiga.
- Petek Levokov, Milan, 2004: *Ubiti vampirja: Novele*. Ljubljana: Cankarjeva založba.
- Petrovič, Peter, 2000: *Potovanje senc: Novele*. Ravne na Koroškem: Voranc.
- Pisk, Klemen, 2007: *Pihalec: Novele in kratke zgodbe*. Ljubljana: Nova revija.
- Pregelj, Ivan, 1983: *Thabiti kumi: izbrane novele*. Ljubljana: Mladinska knjiga.
- Pregelj, Sebastijan, 1996: *Burkači, skrunilci in krivoprisežniki: Novele*. Grosuplje: Mondena.
- Pugelj, Milan, 1990: *O nekoristnih ljudeh: izbrane novele*. Ljubljana: Mladinska knjiga.
- Rožanc, Viktor, 2001: *Zapuščina: zbirka črtic in novel*. Maribor: Drumac.

- Rožanc, Viktor, 2006: *Nataša in druge novele*. Dobrna: samozaložba.
- Simoniti, Barbara, 1998: *Razdalje: Novele*. Ljubljana: DZS.
- Sivec, Ivan, 2001: *Sneg v maju: Šest življenjskih novel*. Celje: Mohorjeva družba.
- Slapar, Primož, 1999: *Novele in črtice*. Kočevska Reka: samozaložba.
- Sosič, Marko, 1991: *Rosa na steklu: Novelete*. Trst: Založništvo tržaškega tiska.
- Šivic, Albin, 1985: *Odisej z Dobrega polja: Novela*. Ljubljana: Kmečki glas.
- Tomšič, Marjan, 1994: *Vruja: Novele*. Koper: Lipa.
- Torkar, Edo, 1982: *Jezdec in sanjači: Novele*. Ljubljana: Državna založba Slovenije.
- Turičnik, Tone, 2006: *Obraslike: Novele*. Slovenj Gradec: Cerdonis.
- Vincetič, Milan, in Lainšček, Feri, 1988: *Za svetlimi obzorji: Novele*. Maribor: Obzorja.
- Vincetič, Milan, 1995: *Ptičje mleko: Novele*. Grosuplje: Mondena.
- Vincetič, Milan, 1995: *Obrekovanje Kreča: Novele*. Ljubljana: Aleph.
- Vincetič, Milan, 2002: *Žensko sedlo: Novele*. Murska Sobota: Franc-Franc.
- Virk, Jani, Njatin, Lela B., in Hudeček, Jože, 1995: *Izza potresa: Novele*. Ljubljana: Literarno-umetniško društvo Literatura.
- Višnovc, Boris, 1997: *Novele o ljubezni*. Novo mesto: Tiskarna Novo mesto, Dolenjska založba.
- Zorec, Jan, 1991: *Ljubezen in denar: Sedem novel*. Ljubljana: Karantanija.
- Žabot, Vlado, 1986: *Bukovska mati: Novele*. Ljubljana: Cankarjeva založba.

Literatura

- Adam, Jean-Michel, in Revaz, Françoise, 1996: *L'Analyse des récits*. Seuil: Mémo.
- Cuddon, John A. (ur.), 1992: *Dictionary of Literary Terms and Literary Theory*. Harmondsworth, Middlesex: Penguin.
- Guralnik, David B. (ur.), 1960: *Webster's New World dictionary of the American language*. Cleveland: World Pub. Co.
- Hladnik, Miran, 1993: *Preštevna določila slovenske povesti*. *Slavistična revija* 41/1. 65–75.
- Hladnik, Miran, 2009: *Slovenski zgodovinski roman*. Ljubljana: Znanstvena založba Filozofske fakultete.
- Janković, Mira, 1977: *Novela u američkoj književnosti*. Zadar: Filozofski fakultet.
- Kmecl, Matjaž, 1983: *Mala literarna teorija*. Ljubljana: DDU Univerzum.
- Kmecl, Matjaž, 1975: *Novela v literarni teoriji*. Maribor: Obzorja.
- Kocijan, Gregor, 1983: *Kratka pripovedna proza od Trdine do Kersnika*. Ljubljana: Državna založba Slovenije.
- Von Wiese, Benno, 1982: *Novelle*. Stuttgart: Metzler.

World Book, 1990: *The World Book Encyclopedia*. Chicago /etc./: World Book.

Žbogar, Alenka, 2013: Slovenska kratka proza od 1980 do 2000 preštevno. *Jezik in slovstvo* 58/1–2. 99–112.